

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság *Budapesten, a 2011. év február hó 24. napján* megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A jelentős értékre, fegyveresen elkövetett rablás büntettének kísérlete miatt a vádlott ellen indult bűnügyben a Fővárosi Bíróság 10.B.167/2010/10. számú ítéletét annyiban ***változtatja meg***, hogy a Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatalánál a Bj.1872/2009. számú bűnjegyzék 1. tételszám alatt nyilvántartott egy darab gyöngyvászon válltáska lefoglalását megszünteti és a vádlottnak kiadni rendeli.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott fegyházbüntetésbe beszámítja.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 8.300,- (nyolcezer-háromszáz) forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság a 2010. év április hó 16. napján kelt 10.B.167/2010/10. számú ítéletével a vádlottat rablás büntettének kísérlete (Btk. 321. § (1) és (5) bekezdés a./pontja) miatt 6 év fegyházbüntetésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámította.

Rendelkezett az eljárás során lefoglalt tárgyról, amelyek közül a 9 mm PA kaliberű State Police típusú riasztópisztolyt a hozzátartozó egy darab tárral, valamint a gyöngyvászon válltáskát elkobozta, a további bűnjelek lefoglalását megszüntette és részben megsemmisítésüket rendelte el, részben kiadni rendelte a vádlottnak.

Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a vádlott és a védő jelentett be fellebbezést enyhítés érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.226/2010/3. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket alaptalannak jelölte meg.

Kifejtette, hogy a tényállás megalapozott, az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett. A cselekmény jogi minősítése és a kiszabott büntetés törvényes, ezért a Fővárosi Bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A védő a nyilvános ülésen fellebbezését fenntartotta, további enyhítő körülményként kérte értékelni, hogy a vádlott egy kiskorú gyermek tartásáról gondoskodott, a cselekmény elkövetése óta hosszabb idő telt el, valamint a vádlott nem éles lőfegyverrel követte el a bűncselekményt és ellenállás nélkül adta meg magát, ezért a büntetés enyhítésére és enyhébb végrehajtási fokozatban történő megállapítására tett indítványt.

A Fővárosi Ítéltábla a védelmi fellebbezés alapján eljárva a Be. 348. § (1) bekezdésére figyelemmel a Fővárosi Bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírálta.

Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárásában a büntetőeljárás törvény rendelkezéseit megtartotta, az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a szükséges bizonyítást lefolytatta, a szerzett bizonyítékokat mérlegelte és indokolási kötelezettségét is teljesítette.

Az elsőfokú bíróság ítélete mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, ezért a másodfokú felülbírálat alapját képezi.

A Fővárosi Bíróság a tényállást a vádlott beismerő vallomására, az azzal összhangban álló tanúvallomásokra, a fegyverszakértői véleményben foglaltakra, a veszélyeztetett értéket megjelölő okirat adataira, a rendőri jelentésben foglaltakra, valamint az egyéb iratokra alapította.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és törvényes a cselekmény jogi minősítése is. Helyesen hivatkozott arra a Fővárosi Bíróság, hogy a Be. 137. § 4/a. pontja szerint a fegyveres elkövetésre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni a riasztópisztollyal elkövetett rablási cselekmény esetében is, és helytálló az a megállapítása, hogy a vádlott a cselekményét jelentős értékre követte el.

Az elsőfokú bíróság az elkövetési értékre vonatkozó mérlegelése során logikus és a bizonyítás anyagával összhangban álló indokát adta annak, hogy miért nem róta a vádlott terhére a zálogház páncélszekrényében őrzött további értékeket.

A büntetés enyhítésére irányuló védelmi fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság helyesen sorolta fel a bűnösségi körülményeket az ítéltábla további súlyosító tényezőként értékelte a hasonló jellegű bűncselekmények elszaporodottságát, enyhítőként az egy gyermekes családos állapotát.

A vádlott által használt riasztópisztoly a fegyver szakértői vélemény szerint - attól függően, hogy milyen távolságból használják - alkalmas (kivételes esetben) akár

halálos eredmény okozására, ezért kisebb súllyal büntetést csökkentő tényezőként vette figyelembe, hogy a vádlott miután látta, hogy nincs esélye a rablás végrehajtására, illetve a menekülésre, ellenállás nélkül megadta magát a kiérkező biztonsági őröknek. A cselekmény elkövetésének időpontjához, annak tárgyi súlyához képest az elbírálás időszerű volt, az időmúlás nem képez jelentős súlyú enyhítő tényezőt.

A vádlottal szemben a Btk. 87. § (2) bekezdés a./ pontjának alkalmazásával kiszabott szabadságvesztés méltányos büntetés, a további enyhítésére azonban a másodfokú bíróság nem látott törvényes lehetőséget.

A Fővárosi Bíróságnak a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának meghatározásával kapcsolatban kifejtett jogértelmezése törvényes és színvonalas jogértelmezés, indokoltan és törvényesen állapította meg a Btk. 45. §. /2/ bekezdés felhívásával a szabadságvesztés végrehajtását fegyház fokozatban.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróságnak a járulékos kérdésekre vonatkozó rendelkezései közül az egy darab gyöngyvászon válltáska elkobzását - mivel az nem minősül a bűncselekmény elkövetési eszközének - indokolatlannak találta, ezért e rendelkezést megváltoztatta, a bűnjel lefoglalását megszüntette és a vádlottnak kiadni rendelte.

Az ítélet egyéb járulékos rendelkezései törvényesek.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla a vádlott által az elsőfokú ítélet meghozatalát követően előzetes letartóztatásban töltött időt a Btk. 99. § (1) bekezdése alapján a kiszabott fegyházbüntetésbe beszámította.

A vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére az ítéltábla a Be. 381. § (1) bekezdése és a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte.

B u d a p e s t, 2011. év február hó 24. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Dr. Bartkó Levente s.k.
előadó bíró***

***Dr. Mató Ágnes s.k.
bíró***

A Fővárosi Bíróság 10.B.167/2010/10. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.190/2010/9. számú ítéletében foglalt változtatás mellett jogerős és végrehajtható!

B u d a p e s t, 2011. év február hó 24. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Kiadmány hitelélül:
tisztviselő***